

B. M. II, 102.
h. 22, 8.

s (X1878221)

II K
2228

DISSERTATIO JURIDICA
De
CIVITATIBUS
IMPERIALIBUS
Earumq;
JURIBUS.

Quam
ex
Auctoritate
Nobilissimi JCtorum Ordinis
Sub
P R A E S I D I O
NOBILISSIMI, CONSULTISSIMI atque EXCELLENTISSIMI
V I R I

FRIDR. GEISLERI, Reussendorff-Silesii.

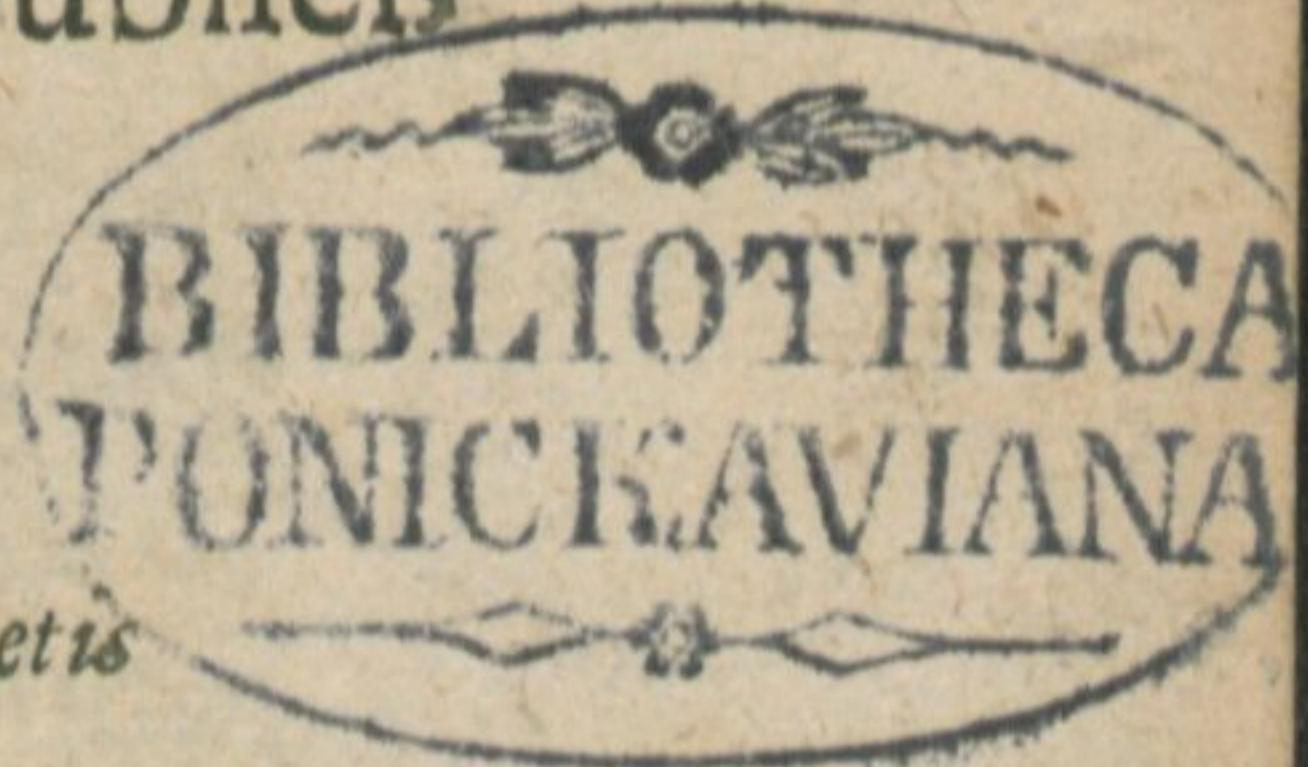
Phil. & J.U.D. ac Instit. imperial. Prof. publici,

Fautoris omni observantiae cultu
devenerandi.

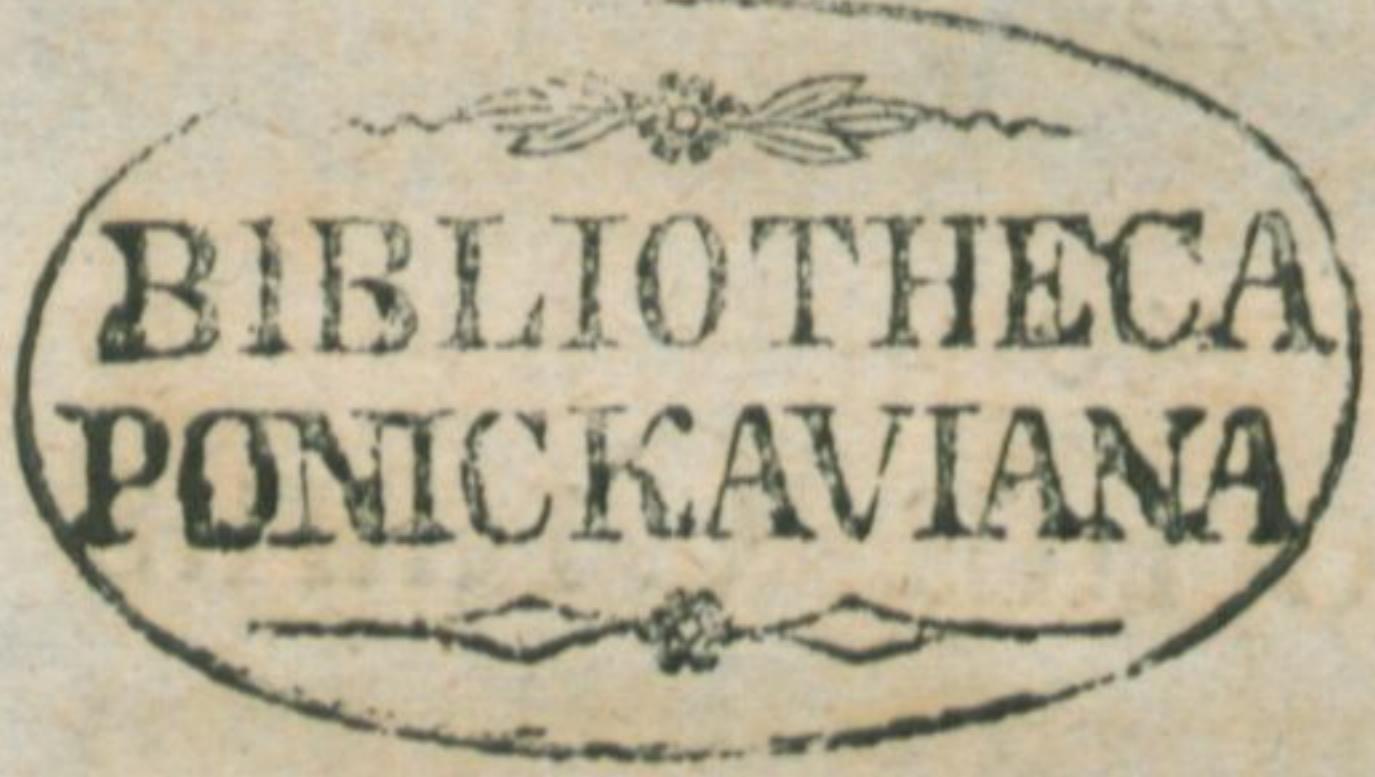
Publicæ Eruditorum censuræ

ad aliam 7. Novemb. A.C. 1678. Horis locoq; consuetis
exponit

JOHANN-JACOB Tassinger/ Ravenspург-Svevus,
Aut. & Resp.

LIPSIÆ, Literis WITTIGAVIANIS.

I. N. D. N. J.
PRÆFATIO.

Cum turpe sit Patricio, & Nobili & causas Oranti, Jus, in qvo versatur, ignorare, l. 2. §. 43. ff. de Orig. jur. ca- vendum utiq; mihi esse puto, ne domesticas Leges, Statuta, Jura & Privilegia negligam. Cum primis qvia honestum, utile & jucundum esse animadverti, operam dedisse Ju- ri partim Privato, qvod singulorum utilitatem concernit, §. 4. Inst. de J. & J. & l. 1. §. 2. ff. eod. item c. 12. dist. 1. partim etiam Publico Imperii, qvod ad statum Reipublicæ Romano-Germa- nicæ conservandum spectat. dict. LL. & c. 11. dist. 1. Cùm autem inter Status Imperii tertiam claf- se collocentur Civitates Imperiales, inter qvas etiam dulcissimam Patriæ Urbem agnovi, ideoq; libet JURA CIVITATUM IMPERIALIUM delibare, ac nonnullis Thesibus comprehensa publicæ placidæq; Ventilationi exponere. DEUS adsit conatibus clementissimè!

A 2

§. 1.

DE CIVITATIBUS IMPERIALIBUS

§. I.

Civitas dicitur quasi *civitas*, & *Civis* quasi *civis*, à *cōēundo*, id est, à civium coniunctione, quod in illâ cives vinculo quoddam societatis in unum coēant. Sic *Cives* dicuntur ingredientes portam civitatis & egredientes portâ civitatis.

Gen. c. 23. v. 10. & c. 34. v. 24. Sunt tamen etiam, qui *Civitatem* à *con-vivendo* deducentes statuunt eandem plurimorum vitas consciente & continere commodè & bene vivendi gratiâ. Aliis dicitur *Civitas* quasi *Civium unitas*.

§. 2. Civitatis nomen sumitur (I. Materialiter, & (a) latè pro universo Reip. corpore, sive sit Respublica per se, sive alii Reipublicæ subjecta. Sic *civitas καὶ ἐξοχὴν & JCTorū* peculiari more ponitur pro Roma, §. 2. *Inst. de J. N. G. & C. §. fin. Inst. de Satisdat.* Populus pro populo Romano, Publicum pro populi Romani proprio. l. 15. ff. *de V. S. & l. 26. ad Sct. Trebell.* Hinc Roma communis nostra patria dicitur, l. 33. ff. *ad Municipal.* & *cives Romani* dicuntur effecti, qui in orbe Romano sunt. l. 17. ff. *de stat. hom. Nov. 78. c. 5.* (b) in strictiore sensu civitas sumitur (1.) pro Cœtu iisdem legibus consociato, etiam si per vicos & urbes sejuncto, l. 4. pr. & §. 2. ff. *de Cens.* qualis Civitas hodiè est in pagis Helveticis Uri / Schweiz / Appenzell / Unterwalden / Claris. (2.) Pro ipsa Aedificiorum & prædiorum universitate, hoc est, suburbis, villis, pagis, prædiis, & aliis bonis ad civitatem pertinentibus. arg. l. 2. pr. l. 87. l. 139. l. 173. §. 1. ff. *de V. S. l. 4. §. 4. ff. de penult. c. 17. de sent. excommunicat. in 6.* (3.) pro Populo in civitate existente. l. 2. §. 13. ff. *de orig. Jur. §. 1. Inst. de J. N. G. & C. Nov. 161.*

§. 3. (II. Formaliter sumitur nomen Civitatis pro ordine sive statu, Regimine & administratione publici cœtus. Sic dicitur der Nürnberg / Ravensburger / Ulmer / & aliorum Estat, hoc est, Stadt-Regiment. *Hoc loco accipimus Civitatem* pro cœtu & multitudine civium iisdem legibus & moribus viventium, & Urbem, muro clausam inhabitantium. l. 27. ff. *de reb. cred. t. t. ff. de administrat. rer. ad civit. pertinent. arg. c. 17. de sent. excommunicat. in 6.*

§. 4. Aequipollentia vocabulo Civitatis reperiuntur Urbs, l. 8. C. *de adfic. priv. Municipium, arg. l. 1. §. 1. 2. ff. ad Municipal. Univer-*

niversitas, Oppidum, item Respublica, l. 31. §. 1. ff. defurt: idque in minus-propriâ significatione; Propriè enim loquendo Urbs est receptaculum civium, & in ædificiis & mœnibus consistit, l. 2. pr. l. 87. l. 239. ff. de V. S. Civitas verò in incolis: arg. c. 17. de sent. excommunicat. in 6. Municipia quidem Civitates Romanæ fuerunt dicta, & eorum incolæ Cives Romani effecti, eâ tamen conditione, ut semper Rempublicam separatim à populo Romano haberent, & suo jure uterentur, nullâ populi Romani lege adstricti. Universitas nihil aliud est, quam ipsimet homines universitatis collectivè sumti. gloss. in l. 7. §. 1. ff. Quod cujusq; universitat. nom. Oppidum (secundum acceptiōnem Vulgi) est minor & obscurior urbs, ob opem ferendam & sustinendam sic dicta. l. 239. §. 7. ff. de V. S.

§. 5. Respublica propriè denotat integrum aliquod Imperium, Regnum, Provinciam vel Nationem, & rerum inter se communium gubernationem, omnesque Regiminis species comprehendit, quæ sub unâ aliquâ summâ potestate continentur; Aristot. Polit. Lib. 2. c. 1. Lib. 3. c. 4. & Lib. 4. c. 1. Ita & hoc sensu Romanum tantum Imperium vocatur Respublica, Nov. 1. pr. l. 15. l. 16. ff. de V. S. quia solus olim populus Romanus vel Imperator Rempublicam habebat; impropriè tamen aliae etiam Civitates, quæ sunt constitutio-nes populi, v. g. Norinbergensis, Augustana, Ravensburgensis, Ulmensis &c. Respublicæ salutantur.

§. 6. Vox Imperialis in genere denotat quicquid quocunque modo ad Imperium pertinet, v. g. nummus Imperialis, sanctio Imperialis. Et hoc sensu omnes Civitates, quæ ad Imperium pertinent, Imperiales dici possunt. l. 26. ff. ad Sc̄t. Trebell. Sed in specie & secundum communem observantiam vox IMPERIALIS designat dignitatem Status Imperii, & ponit differentiam specificam inter eas Civitates, quæ jus sessionis & suffragii in comitiis habent vel non.

§. 7. Nam quoad hodiernum Imperii Romano-Germanici statum Civitates in genere à quamplurimis dividuntur in Imperiales sive Immediatas Free Reichs-Städte/ in Municipales, Provinciales sive Mediatas Land-Fürsten-Erb- oder Herren-Städte; & in Mixtas. Posterioribus hac vice omissis, Priorum, CIVITATUM nempe IMPERIALIUM, tractationem curabimus.

DE CIVITATIBUS IMPERIALIBUS

§. 8. CIVITAS autem IMPERIALIS est civitas, qvæ Imperio Romano-Germanico & Imperatori immediate subjecta, Catalogo statuum Imperii inscripta, secundùm matriculam certam Imperio summam contribuit, & in Comitiis sessionem & votum obtinet.

§. 9. Generis loco ponitur Civitas: qvia hoc nomen commune est multis Civitatibus aliis, qvæ non sunt Imperiales. Per reliqua autem verba, qvæ *Differentiam* exhibent, restringitur Genius ad solum Definitum, ita, ut hoc cum illo possit reciprocari hōc modō: O. Civitas Imperialis est Civitas, qvæ Imperio Romano-Germanico & Imperatori immediate subjecta, Catalogo statuum Imperii inscripta, secundùm matriculam certam Imperio summam contribuit, & in Comitiis sessionem & votum obtinet; & O. Civitas, qvæ Imperio Romano-Germanico & Imperatori immediate subjecta, catalogo statuum Imperii inscripta, secundùm matriculam certam Imperio summam contribuit, & in Comitiis sessionem & votum obtinet, est Civitas Imperialis. Eadem Civitates dicuntur quoqve LIBERÆ: idqve ob hanc rationem, qvia liberæ sunt à dominio Principum: uti & Nobiles immediati pari ratione *Liberi* appellantur, die Freye Reichs-Ritterschafft in Francken/ Schwaben/ und Rhein-Land.

§. 10. Dividi quidem vulgò solent Civitates Imperiales in *Liberas Imperii Civitates Freye Reichs-Städte/ & simpliciter Imperiales Reichs-Städte.* Qvæ differentia probatur ex copulativa particula Und/ in verb. Freye Und Reichs-Städte. Recess. Imp. de A. 1544. 1555. LIBERÆ autem IMPERII CIVITATES illæ vocantur, qvæ nihil ex Aqvila Romana in insigniis habent, & qvæ Episcoporum olim jugo subfuerunt, posteà verò pecuniâ vel aliis modis Libertatis beneficium recuperarunt. Simpliciter IMPERIALES dicuntur, qvæ vel integrum Aqvilam, vel partem Aqvilæ in insigniis habent.

§. 11. Sed nullam esse Realem inter eas differentiam, multi JCTorum probabilius statuunt, secundùm verba Autoris Præjudic. Cam. Imp. Gemeinlich und collectivè zu reden sind Freye und Reichs-Städte im Grund ein Ding/ als daß alle Reichs-Städte auch Freye-Städte seynd und genennet werden/ eō respectu & fundamen-

Earumq; JURIBUS.

damentō, daß sie sonst keinen andern Herrn/ dann Kaiserliche Majestät oder das Heil. Reich ohne Mittel haben und erkennen.

§. 12. Causa Efficiens Prima civitatum Imperialium Germanicarum est DEUS O. M. qui omnis Regiminis omniumq; Politiarum causa (*secundum Dan. c. 2. v. 37. 38.*) existit. Secunda fuerunt Imperatores, qui soli Jus civitates condendi concedunt, & ipsi multa oppida Imperialia condiderunt. Sic Fridericus I. Sveviæ anteā Dux Esslingam, Reutlingam & Heilbronnam circumdedit muris, & villas in oppida transmutavit.

§. 13. Qvod ad *Origines* attinet primas, Germani qvidem ab initio non Urbes, sed Vicos incoluerunt, & Urbes nullō ferre potuerunt modō, eò, qvod fera animalia, si clausa tenerentur, virtutis obliscerentur: Poloni quoq; ex antiquō more oppida munita non magni faciunt, nec eorum, nisi exiguum habent numerum. Nemo sanè Historicorum, qui expeditiones Romanas in Germaniam usq; ad seculum à Nato Salvatore quintum sat prolixè scripsérunt, vel verbulo *Urbis germanicae* meminit, uti patet ex Tacito, aliisq;

§. 14. Postquam verò Aqvila Romæ capit̄ Orbis ad Orientem & Occidentem victrix pr. & §. 1. proēm. Inst. Nov. 9. in præf. Nov. 26. c. 2. pr. item l. 9. ff. ad L. Rhod. Germanorum Libertatem subinde infestaret, eosq; tūm virtute tūm etiam fallaciā circumveniret, Germanorum auxilia contra Germanos emeret, & loca capta in Provinciæ formam redigeret, Germani asperioribus moribus emollii, iis præsertim in locis, ubi *milites Romani mansiones hybernas* habuerant, Civitates condere cœperunt. Sic legitur, circiter seculum quintum Heripolin Francorum, Schittingam Thuringiæ urbem ad Unstrutum, & Trajectum ad Rhenum surrexisse. Caroli M. ætate mentio fit duorum castellorum Eresburgi scil. & Sigeburgi, qvibus Westphali se defenderunt; Bardevicum Anno 795. fuit vicus; Dragavvitium Wilsorum urbs trans Albim, & Rerich nobile emporium ad Mare Balthicum extiterunt A. 789. Winetha Usedomi insulæ urbs circa annum 830. ab Heldungo Sveciæ Rege eversa, vel marinis fluctibus hausta narratur: aliarum fundatarum urbium memoria perobscura est, qvæ & seqventi tempestate cum Gentis Saxonicae libertate perierunt.

§. 15.

DE CIVITATIBUS IMPERIALIBUS

§. 15. Successu temporis quidem in Gallicâ Rheni ripâ & alibi passim à Romanis extructa sunt Castella plurima, & conditæ Urbes, inter quas celeberrimæ existunt civitas Argentoratensium Strassburg, civitas Nemetum, i. e. Spira, civitas Vangionum, nunc Wormatia, Tungur, quæ hodiè Leodium vocatur, Agrippina Romana colonia Rheno adjacens, Augusta Trevirorum, Moguntiacum, Augusta colonia Vindelicorum; sed à Vandalis & confœderatis populis hæ urbes & munitissima castella aut vastata, aut excisa, aut certè pessimis modis sunt multata.

§. 16. Denique sub Saxonorum Cæsarum florente regimine, uti toti Imperio, ita & urbibus nova lux affulsa. Primus præ aliis struendis urbibus operam dedit Heinricus I. Imperator, quem Aucupem nuncuparunt. Hic A. 925. Saxones imprimis ex agro in Urbes compulit, urgentibus scilicet institutum Ungarorum immunitibus irruptionibus, quod tutus daretur miseris receptus. Nam receptâ pace ab Ungaris ad novem annos, summâ prudentiâ vigiliavit in muniendâ patriâ, & in expugnando barbaras Nationes. Ab eodem Henrico extructa est urbs Misnia, Quedlinburgum & Martisburgum. Otto I. condidit Magdeburgum, aliasque urbes. Post annum salutis 1100. crevit Moguntia & Brehma, atque Ravensburgum muris cinctum. Anno 1141. Riga condita, & A. 1160. Lübecka, Wismaria, Rostochium, Sedinum, Rensburgum, Stralsundum. &c.

§. 17. Integræ olim Provinciæ multæque civitates immediatè Cæsarum imperio fuerunt subditæ, qui per Episcopos Ecclesiasticam jurisdictionem exercebant; per Comites autem & Officiales causas criminales & civiles cognoscebant. Postea verò quædam beneficiorum Imperatorum, cum universitate Ducatus, Marchionatus, Comitatus, Baronatus, Abbatiae, Præposituræ, Ducibus, Marchionibus, Comitibus, Baronibus, Episcopis, Prælatis &c. Feudi titulo commendatae.

§. 18. Paucæ Civitates hanc conditionem effugerunt, & ab initio Cæsaris imperio relictae, postmodum summâ illâ vicariâ Jurisdictione cum multis aliis immunitatibus & juribus fisci condecoratae. Quædam ex Principum & Ordinum potestate exemptæ immediate

Earumq; JURIBUS.

diate denuò juris Imperialis esse cœperunt; qvædam per Imperatores à Statuum jugo sunt vindicatae; qvædam pecuniæ interventu aliorum Dominorum jurisdictionem evaserunt. Sic Ulma monasteriō Richenaviensi à Carolo M. pro animæ suæ, ac parentum suorum salute tradita, sub Ludovico Bavarо monachorum jurisdictionem pecuniā avertit, & jus eligendi Senatum, qui urbem regeret, impetravit. Qvædam Civitates ex bene-meritis suis & Imperatorum clementiā Imperiales factæ; qvædam pactis à jurisdictione Statuum sese liberarunt.

§. 19. Causa *Finalis* Civitatum Imperialium *Primaria* est gloria DEI, & vita honesta atq; beata, arg. l. 2. ff. de Nundin: nempe ut ita societas civilis conservata ad verum decus dirigatur, & virtuosè DEO inserviat. *Secundarius* finis est vitæ humanæ commoditas; bonorum Fortunæ aptior acquisitio; civium securitas; Nov. 8. c. 11. Tuitio Reipublicæ; l. 3. pr. ff. de offic. præfect. vigil. Damniaversio; Nov. 8. pr. statūs subditorum illæsi conservatio. pr. de prohib. feud. alienat. per Frideric.

§. 20. Causa *Materialis* Civitatum Imperialium est *Cætus hominum* seu ipsi *Cives* in Civitatibus Imperialibus viventes.

§. 21. Causa *Formalis* Civitatum Imperialium est I. qvod Imperiō immediate subjectæ & ab aliorum Statuum & Ordinum jurisdictione sint exemptæ; qvo ipso differunt à Municipalibus seu Provincialibus Civitatibus, utpotè qvæ Principibus aliisve Statibus subditæ parent. II. qvod Cæsaris & communi Statuum Imperii consensu receptæ, *Matriculæq; incorporatae* reperiantur. III. qvod Civitates Imperiales habeant *Jus Comitiorum*; qvô ipso differunt ab aliis civitatibus Superiorem non recognoscentibus, quales fuerunt Lacedæmoniorum & Atheniensium; §. 10. *Inst. de J. N. G. & C.* & nostrō tempore Venetorum, Helvetiorum, Belgarum.

§. 22. Adde qvod maxima Civitatum Imperialium pars statum agnoscat ARISTOCRATICUM, ubi administratio est penes *Pau- ciores & Optimates*, qui probitate, Generis dignitate, virtutum gloriâ, & sapientiæ ratione antecellunt. Hi dicuntur quandoq; *Pa- tricii, Seniores & Ordines*: in qvorum locum aliquem vacantem moribus hodiernis in plerisque Civitatibus Imperialibus alii à cæ- teris

DE CIVITATIBUS IMPERIALIBUS

teris Optimatibus electi substituuntur, iisqve omnibus præficitur Consul Burgermeister / Almmeister / qvi Senatum convocat, proponit, vota reqvirit, & conclusa exeqvi curat. Qvædam tamen reguntur DEMOCRATICE, ubi omnes Cives promiscuè & indistinctè imperant, non quidem actù & simul, sed potentia & alternativum, dum Optimatum vices magistri collegiorum, tribuum & centuriarum tenent, & civium universorum nomine qvidam ex plebe vel populo & tribubus successivè certis temporibus electi cæteris imperant, & secundum suffragia Populi universi collecta Summae Potestatis jura administrant: uti hodiè apud Helvetios, & nonnullas Civitates Imperiales obtinet, exemplo Reuthlingæ, Argentinæ, Rotvvilæ.

§. 23. Et qvamvis status tam Aristocraticus quam Democraticus seu popularis TEMPERAMENTUM suscipiat, & hodiè in plerisque Rebuspublicis & Civitatibus Imperialibus mixta conspi ciatur forma; solet tamen plerumq; altera aliqua præponderare, & à potiori Reipublicæ statu denominatio fieri. Sicut enim pauxillum cupri argento admixtum neqve virtutem neqve nomen argento adimit: Ita Temperatura isthac statui Reipublicæ neq; vim, neq; nomen subducit.

§. 24. Adjuncta sunt I. Incrementum & Amplificatio. Hæc fit per Liberorum procreationem, in qvâ utilitas publica versatur, l. 1. ff. solut. matrim. l. 1. §. 15. ff. de ventr. in possess. mittend. novorum ædificiorum tam publicorum quam privatorum structuram: per Privilegiorum & Libertatis concessionem. II. Conservatio, qvæ fit per cultus Divini propagationem, juventutis probam educationem, & Justitiæ administrationem, publicorum curam, & Magistratus virtuosam vitam, Sirac. cap. 10. c. 5. dist. 61. c. 2. dist. 81. privilegiorum & libertatis strenuam vindicationem, itemq; privilegiorum amissorum recuperationem. l. 24. §. 4. ff. de minor. l. fin. §. fin. C. de sentent. pass. l. 1. C. de bon. vacant.

§. 25. Effectus Civitatum Imperialium consistit (1.) in Securitate hominum, (2.) in Commoditate. Commodius enim vivitur in civitatibus non solum qvoad Naturalem vitam, ad qvam victus, amictus & habitatio pertinet, sed etiam qvoad Moralem vitam.

Certè

Certè majori civilitate & urbanitate rerumq; peritiâ in urbe qvis instruitur , qvàm in pagô. vid. Auth. præsides. C. de Episcop. audient. Et Nov. 15. c. 2. (3.) in Juribus , Privilegiis & Immunitatibus , qvæ Imperialibus competunt Civitatibus. l. 5. ff. de jur. immunit. l. 196. ff. de R. J. c. 3. dist. 3. Cum autem hic de Juribus articulus proprius quasi sit & domesticus Jurisconsultis , facere non possum , qvin copiosius agam de Juribus , itemq;ve Libertatibus , Dignitatibus , Privilegiis , Immunitatibus & Prærogativis Civitatum Imperialium.

§. 26. JURA Civitatum Imperialium dicuntur etiam *Jura Regalia Herrligkeiten*. Incorporales enim res, in qvarum album Regalia quoq;ve sunt referenda, in jure consistunt. §. un. Inst. de Reb. corp. & incorp. Suntq;ve REGALIA nihil aliud , qvàm jura soli Imperatori ex Lege Regia , vel etiam Statibus Imperii , sive ex Imperatoriâ concessione , sive immemoriali præscriptione & consuetudine ad salutem & decus Reipublicæ tuendum competentia. Dividuntur autem in Regalia Majestatis sive majora , & Fisci sive minoria.

§. 27. MAJORA sunt , in qvibus suprema potissimum potestas , dignitas & præminentia Principis summi relucet. Ideoq;ve dicuntur Jura Majestatis , Reservata Cæsarea , Kaiserliche Hochheisten und Reservaten / coronæ Cæsar is annexa , qvæ Majestati ita cohaerent , ut ab eâdem avelli nequeant , Const. Imp. Friderici de pace constant. §. volumus. Et ibi Dd. qualia sunt ex. gr. Superioritas Majestatica Kaiserliche Majestät / Summarum dignitatum & insignium collatio & ademptio , Feudorum Regalium investitura , de Feudis Regalibus cognitio , ultima provocatio , legum generalium promulgatio , privilegiorum Imperio immediatè subjectis concessio & confirmatio , potestas Academias erigendi , easq;ve privilegiis & immunitatibus decorandi , civitates condendi , nundinas universales , stipulas &c. concedendi .

§. 28. MINORA sive FISCI Regalia sunt , qvæ , in præmium laboris Imperatoris immensi , ad conservandum augendumq;ve fiscum Imperatoris pertinent. arg. t. t. qvæ sint Regal. 2. Feud. 56. Et hæc sunt potissimum illa , qvorum investiturâ Civitates cæteriq;ve Status Imperii ab Imperatoribus sunt decorati.

DE CIVITATIBUS IMPERIALIBUS

§. 29. Differt tamen Regalis dignitas à Regalibus. Ratio, qvia multa sunt Regalia, qvæ non sunt Dignitates Regales. *arg. c.* *nn. qvæ sint Regal.* Sic, licet Electoratus, Ducatus, Principatus, Comitatus, sint Feuda Regalia, & habeant *Jura Regalia*, tanquam adjunctas qualitates: qvin & Electores, Duces, Principes ac Comites gaudeant *Dignitate Regali Landes-Fürstlicher Herrlichkeit und Würde*; Civitates tamen Imperiales dignitatem non habent Regalem, etiamsi in civitatibus & territoriis suis *jura Regalia die Landes-Herrlichkeit oder Städtliche Herrlichkeit* [sive ex Imperatoriâ concessione, sive ex immemoriali præscriptione] possideant, exerceantq.

§. 30. TITULI & ENCOMIA Civitatum Imperialium sunt, qvod nobilia *Membra* dicantur & *Status Imperii* würdige Reichs-Städte/ Edele und Edle Glieder des Heil. Römischen Reichs. Elo-giô autem hōc ab ipsis Imperatoribus passim in diplomatis honorantur. Qvantò enim melioribus quis præest, tantò major ipse & honestior censetur. *Nov. 15. Præfat.* Dicuntur etiam *Fulcræ & Columnæ Säulen und Stützen des Reichs / Reformat. der Geistlîchen de anno 1436.* item, non minima *Pars Roboris Imperii Romano-Germanici.* Robur hoc animadvertis Carolus IV. in extollendis & augendis Civitatibus admodum sedulus fuit: & Henricus anno 924. in civitatibus exercitia militaria instituit, eosq; qui in tractandis armis, torneamentis & bellicis artibus se masculè gesserunt cingulō militari condecoravit mit *Schildt/ Helm und Rittermässigen Waapen verehret / und vor die Nächsten nach dem Adel gehalten.*

§. 31. Nonnullæ Civitates Imperiales *amplias Ditiones, Territoria & Districtus* possident; sic ex. gr. Norinberga Dynastiam, Heydeck und Rotenburg; Ulma Comitatum Helfenstein und Albeck.

§. 32. Sunt etiam qvædam illarum Civitatum, in quibus publica & solennia Imperii Negotia expediuntur; ita Francofurtum est locus destinatus *Electioni Regis & Imperatoris Romano-Germanici, zur Kaiserlichen Wahl-Stadt:* & Aquisgranum inservit *Coronationi*, secundum *A. B. Tit. 25. & Capitulat. Leopoldi I. art. 37.* In aliis, iisq;ve insignioribus Comitia haberi solent.

§. 33. Secundum hodiernum Imperii statum Civitates imperiales

riales Imperio immediate subjectæ pro personis publicis habentur: quam communem Dd. opinionem non rejicit *Pacificat. Westphal.* art. 17.

§. 34. Habent quoq; singulæ Civitates Imperiales *signa sua peculiaria*, qvibus à Regibus Franco-Germanicis & Imperatoribus donatæ sunt. Hinc videmus hodiè plerasq; Civitates Imperiales in portis, muris, curiis, prætoriis, aliisq; locis publicis *Aqvilam* sive integrum sive divisam (*insignia Imperatoris & Imperii*) suspensam, depictam, vel incisam habere. Aqvila enim Libertatis Imperialis, à qvâ talis Civitatum Imperialium libertas fluit, indicium est, à Julio Cæsare aqvilam in clypeo portante introductum.

§. 35. Civitates Imperiales IMMEDIATE Imperio & Imperatori subjectæ sunt, nec alibi, quam CORAM IMPERATORE VEL CAMERA IMPERIALI CONVENIRI possunt, die Bürgerschafft in denen Reichs-Städten ist unmittelbarer Weise dem Römischen Kaiser und Heil. Reich unterworffen: & propterea IMPERIALES & IMMEDIATÆ dicuntur. Proinde Imperatores, sicuti in Provinciis, Episcopatibus, Abbatii, Ducatibus & Comitatibus, (uti & adhuc hodiè nobis exemplò esse potest Comes à KönigsEgg & Rotenselß/ Dominus in Aulendorff/Stauffen/Ebenweyler/etc. Landvogt in Obern- und Niedern-Schwaben) ita etiam in Civitatibus Imperialibus Præfectos & Prætores suos Reichs- Vogte/ Reichs- Schuldheissen habuerunt, qvi Senatoriis olim consultationibus, Cæsaris nomine, præfuerunt. Hodiè tamen ex benignitate Cæsarum in plerisq; Civitatibus Imperialibus non amplius Præfecti Cæsarei ab Imperatoribus præficiuntur, sed Prætores illi [ex antiquo Reichs- Schuldheissen dicti] ab ipso cuiusq; loci Magistratu eliguntur: nec tām Regimini civitatis, qvām Criminalibus præsident judiciis.

§. 36. Civitatum itaq; Imperialium Forum & Judex competens est Imperator, qvi supremus Principum & Statuum Dominus, Imperiiq; caput est. Exercet autem Iditionem suam (1) per Consilium Aulicum den Reichs-Hof-Rath/ in qvō causæ Imperium concernentes tractantur. Constat illud ex Germanicis Principibus, Comitibus, Baronibus, Nobilibus, Doctoribus, aliisq; literatis, & plerumq; Princeps, Comes vel Baro est Præses ejusdem.

DE CIVITATIBUS IMPERIALIBUS

R. J. de A. 1552. §. **Deminach.** Capitul. Ferdin. III. art. 43. Ferdinandi IV. art. 41. Leopoldi I. art. 40. (2) per Cameram Imperialem Kaiserliche Cammer-Gericht zu Speir/ qvæ sumnum est Imperii tribunal. Personæ Camerales sunt Judex, Praesides & Assessores. **Judex** der Cammer-Richter est caput Judicii cameralis, qvi datur à solō Cæsare, & vel Princeps secularis aut ecclesiasticus, Comes aut Baro esse debet. **Praesides** sunt vel Comites, vel Barones, qvos pariter solus Cæsar constituit. **Assessores** die Vehsizer ab Imperatore, Elektoribus, cæterisqve Imperii Statibus in sex circulos divisis præsentantur *juxta modum præscriptum in Ordinat. Cam. P. 1. t. 12.* suntqve Nobiles vel Doctores & Licentiati, Germani, Catholicæ, Augustanae Confessioni addicti, & aliquando Reformati. *Instrum. pac. art. 7.* (3) per Dicasterium Rothvile das Kaiserliche Hoff-Gericht zu Rothweil. Differt hoc à judicio Camerali: qvia Camerale est Cæsaris & totius Imperii; Rothvilense verò solius Cæsaris, *Capitulat. Ferdinand. IV. art. 15.* Leopoldi I. art. 18. ejusqve Jurisdiction limitata per Circulos Austriacum, Sveicum, Franconicum & Rhenanum.

§. 37. Civitates Imperiales ab Imperio Non Possunt ALIENARI juxta hodiernam Imperii Romano-Germanici faciem: videatur gl. in l. 34. pr. ff. de Fideicommiss. libert. qvia Imperator debet esse Semper-Augustus zu allen Zeiten Mehrer des Reichs/ proem. Inst. de confirm. earundem, Imp. Frid. II. inscript. & §. 1. Constit. i. de Statut. & consuetud. item pr. Const. 3. Imp. Frid. II. de pace constant. & mediis Imperium augere legitimis. pr. & §. 1. proem. Inst. l. 1. pr. C. de vet. jur. eucl. Nov. 11. & 24. præfat. Nov. 30. & 116. præfat. Imò ea, qvæ ab Antecessoribus avulsa & alienata sunt, recuperare. per d. §. 1. proem. Inst. ibi dicitur iterum. *Capitulat. Ferdinand. III. art. 9.* Ferdinand. IV. art. 9. Leopoldi I. art. 12. Res enim Imperii sunt publicæ, qvales sunt provinciæ, civitates & similes, qvæ non sunt propriè in Imperatoris, sed ipsius Imperii seu universi Populi patrimonio, l. 1. pr. ff. de R. D. adeò, ut exsertè rebus Cæsaris sive Fiscalibus opponantur. l. 3. §. 10. ff. de jur. Fisc. l. 39. §. 9. & 10. ff. de Legat. l. l. 34. §. 1. & l. 72. §. 1. ff. de contrahend. emt. Hinc Imperator Imperium in prolem suam hæreditariò jure transferre nequam potest, per l. 120. ff. d. R. J. *Capitulat. Ferdinand. III. art. 38.* Ferdinand.

carumq; JURIBUS.

dinan. IV. art. 36. Leopoldi I. art. 36. sed administratio bonorum, provinciarum & civitatum Imperatori concessa, post mortem ejusdem integræ restitutioni est obnoxia. arg. l. 3. auth. res quæ. C. commun. de legat.

§. 38. Ex qvibus abundè satis appareat, Imperatoris & omnium Imperii Statuū maxime interesse, ne hujusmodi alienationes fiant, qvi-
bus dignitas Imperialis culminis decrescat, & Imperii membra, vota
ac consilia exemptionibus imminuantur. *Capitulat. Leopold. I. art. 17.*
Proinde etiam rejicitur falsò jactata donatio, *de quâ est c. 3. dist. 96.*
Adde, qvod adhuc hodie Imperatores electi in Capitulatione jura-
re teneantur, se ne qvidem cum consensu Electorum Statuumq;
Imperii Civitates Imperiales alienare velle. *Capitul. Ferdin. III. art. 9.*
Sic Carolus IV. A. 1348. & Wenceslaus A. 1377. privilegium speci-
ale de Non-alienando dedit Civitatibus Ulm/ Memmingen/ Bis-
berach/ Ravenspurg/ Lindau/ Rothweil/ aliisq;ve.

§. 39. Civitates Imperiales sunt STATUS IMPERII. Ratio (*in-*
ter alias vid. §. seq. & supra §. 21.) hæc est, qvia Cæsar is & com-
muni Ordinum Imperii consensu in *matriculam* Imperii, qvâ Status
cæteri continentur, receptæ deprehenduntur, ac jus sessionis & suf-
fragii in Comitiis habent. Vox *Status Stand* dicitur à *stando* si-
ve subsistendo, qvia Imperium Romanum *stat* in *Statibus Imperii*
tanquam columnis. Significat autem h. l. *Status* cum adjuncto
Imperii Reichs-Ständte/ uti sunt Status 1. Electorum, 2. Principum,
Prælatorum, Comitum, Baronum; 3. Civitatum Imperialium.

§. 40. MATRICULA alias & *in genere* denotat libellum, in
qvo series, ordo & numerus qvorundam hominum continetur. arg.
l. 3. *C. de agent. in reb.* Verùm *hoc loco* significat catalogum, in qvem
Statuum Imperii nomina solenniter relata, & in qvō, quantum cui-
qve horum Imperii necessitatibus contribuere conveniens sit, ex-
pressum legitur, darinnen des Reichs Anschlag oder Anlag verzeich-
net ist. Antiquissima Imperii matricula confecta est A. 1431. subse-
cutæ sunt aliæ A. 1467. 1471. 1480. 1486. 1487. Correctæ tamen
sunt omnes illæ per eam, qvæ A. 1521. consilio & consensu Ordinum
Wormatiæ facta est: eademq; pro meliori tamdiu reputatur, do-
nec Moderatorum judicio emendetur: *R. J. de A. 1557. §. 27* auch

DE CIVITATIBUS IMPERIALIBUS

auch. Nam ab omni errore aut imperfectione eam absolvı non posse communiter statuunt. Ideoqve Ordines Imperii A. 1548. prolixum catalogum eorum, qvos ex matricula Imperii eximendos qvisqve crederet, Cæsari prece supplici obtulerunt. Tentata qvidem est Revisio & renovatio matriculæ A. 1548. 1570. 1576. 1646. 1654. damit die Reichs-Matricul ergänzet / und die dismembrite Circuli redintegraret würden: sed hactenùs illud propositum eventū notabili caruit.

§. 41. Civitates Imperiales non tantum VOCANTUR AD COMITIA Sie werden als Mitglieder und Stände des Reichs zu denen allgemeinen Reichs-Versammlungen sämtlich und eine iegliche insonderheit neben allen andern Reichs-Ständen / Churfürsten/ Fürsten/ Prælaten / Grafen und Herren beschrieben und erfordet/ sed etiam in illis æqvè ut cæteri Status SESSIONEM & VOTUM DECISIVUM habent, haben Stim und Stand in Reichs-Versammlungen/ und helfen mit und neben allen anderen Reichs-Ständen handeln/ Rathschlagen und beschliessen. qvæ sententia per Instrum, pac. A. 1648. art. 8. §. 1. comprobata est,

§. 42. Hinc propositio & puncta Cæsarea non tantum ad superiores Status, verùm etiam nominatim ad Civitates Imperiales diriguntur, & ob feliciorum consultationis expeditionem Status in Tres Classes dividuntur. Prima est Electorum; secunda Principum ecclesiasticorum & secularium, Prælatorum, Abbatum, Comitum & Baronum; tertia Civitatum Imperialium. Hinc sicuti Electores peculiare, deinde quoqz Principes, Prælati, Comites & Barones suum efformant concilium: ita etiam Civitates Imperiales peculiarum & proprium Senatum per duo scamna, unum Rhenanum & alterum Sveicum die Rheinische und Schwäbische Banc⁹ constituunt.

§. 43. Rhenanum scamnum occupant Civitates circuli Rhenani, Burgundici, Westphalici, Saxonici superioris & inferioris, Cölln / Aach / Straßburg / Lübeck / Worms / Speir / Frankfurth / Hagenau / Colmar / Schlettstatt / Goslar / Brehmen / Mühlhausen / Nordhausen / Weisenburg am Rhein / Landau / Ober-Ehenheim / Kaiserberg / Münster am St. Gregorien-Thal / Rosheim / Zürckheim / Dortmund / Friedberg / Wetzlar / Gelnhausen / Heervord. u. a. m.

§. 44. Sve-

§. 44. Svevico insident Svevicæ & Franconicæ civitates, Regensburg / Augspurg / Nürnberg / Ulm / Esslingen / Reutlingen / Nördlingen / Rothenburg an der Tauber / Schwäbisch-Hall / Rothweil / Überlingen / Heilbrunn / Schwäbisch-Gemünd / Memmingen / Lindau / Dinkelspiel / Ravenspurg / Biberach / Schweinfurth / Kämpfen / Winsheim / Rauffbeuren / Weil / Wangen / Isni / Pfullendorff / Offenburg / Leutkirch / Wimpfen / Weissenburg am Nordgau / Giengen / Gengenbach / Zell / Buchhorn / Alten / Buchau am Federsee / Bopfingen. u. a. m.

§. 45. Hæ Civitates Imperiales de propositionibus Cæsareis consultant & concludunt, & sic in Comitiis, h. e. Cæsaris ac Ordinum Imperii conventibus, ad utilitatem publicam institutis, statum & locum sedendi & votandi habent, adeò, ut Cæsari in Comitiis de utilitate Imperii proponenti consilio suo assistant. Sie helffen rathschlagen / handeln / und beschliessen / was dem Heil Römischen Reich und teutscher Nation zu Ehren / Nutz / Wohlfahrt und Gedeyen er-sprüßlich seyn mag.

§. 46. Et hæc suffragiorum participatio potissima quasi & propria nota est, qvâ Status Imperii ab aliis Imperii subjectis secernuntur. Sunt enim quidam in Imperio, qui tantum coram Imperatore vel Camerâ conveniri possunt, welche ohne Mittel der Kaiserl. Majestät und dem Römischen Reich unterworffen sind / und allda belanget werden müssen: quales sunt die Freye unmittelbare Reichs-Ritterschafft in Franken / Schwaben / und Rhein-Land; nec tamen sunt Status Imperii, cùm ad Comitia non vocentur. Idem Nobiles immediate Imperio collectas solvunt, qvamvis non sint Status: Contrà Rex Bohemiæ nihil in ærarium Imperii confert, nihilò tamen seciùs est Elector & Status Imperii.

§. 47. Civitates Imperiales habent jus Territorii, sive SUPERIORITATEM & JURISDICTIONEM TERRITORIALEM die Lands - Obrigkeit / Landes - hohe Obrigkeit / Landes - herrliche Bothmässigkeit / Ober-Herrlichkeit und Gebieth / in civitatibus, ditionibus, districtibus & territoriis suis. TERRITORIUM dicitur vel à terra, tanquam subiecto; arg. l. fin. ff. de Jdict. Unde & spaciū terræ dicitur ein Gebieth: vel à terrendo, Pomponius l. 239. §. 8. ff. de V. S. qvia Magistratus intrà ejus

DE CIVITATIBUS IMPERIALIBUS

ejus limites habet jus terrendi, & à malis hominibus purgandi ad tuendam popularium quietem. Vocatur etiam *Districtus*, à distringendo, c. 9. X. de probat. & describitur, quod sit spacio terræ Jurisdictione armatum. Hinc dicitur quandoque *Imperium*, l. 7. §. 3. ff. de bon. damnat. l. 3. § 4. ff. de Jdict. & ita hōc loco Superioritas territorialis complectitur jus Superioritatis cum omnigenō imperio & jurisdictione.

§. 48. Est autem SUPERIORITAS TERRITORIALIS jus sive potestas summi imperii, quod post Imperatorem quisque Status Imperii in suos subditos sive suo territorio subjectos eorumque res & bona exercet. Jam verò quilibet Civitas Imperialis proprium habet districtum & territorium, cuius nomine Imperatorem immediate recognoscit, & cui Superioritas territorialis adhæret tanquam nebula super paludem. Quia igitur Imperator Superioritate territoriali in Civitatum Imperialium territoriis non utitur, nec Civitatibus Imperialibus eadem utentibus contradicit, nec ea aliis Statibus competit, exinde sequitur, quod Civitates Imperiales habeant (salvâ tamen superioris Dominatus recognitione) jus Superioritatis territorialis die Lands hohe Herrlichkeit und Gerichtbarkeit/ Ober- und Nieder-Botmäßigkeit: sive illud acquisiverint ex Concessione Imperatoris [tanquam fonte omnis dignitatis & Jurisdictionis, arg. l. 1. pr. ff. ad L. Jul. de ambit. l. 1. ff. de Constit. Princ. t. t. de Feud. March.] puta, vel per modum Beneficii & investituræ feudalis, t. 10. Quis dicatur Dux. vel per singulare Privilegium, c. 3. dist. 3. sive ex Prescriptione & immemoriali h. e. antiquâ consuetudine, à tempore cuius non extat memoria, c. 26. X. de V. S. R. 21. Augspurg de A. 1548. §. wenn auch. sive ex Conventione, pactis & stipulationibus. c. 2. de supl. neglig. Prælat. in 6. §. pen. Inst. de jur. personar.

§. 49. Effectus Superioritatis territorialis Imus est, quod, sicuti Principes, Duces, Comites, Barones & Nobiles immediati, ita etiam Civitates Imperiales in suis territoriis, ditionibus & districtibus TANTUM POSSINT, QUANTUM IMPERATOR IN TOTO IMPERIO: & quidem (1) in juribus Territorialibus & Regalibus, non verò in Juribus Imperialibus, quae Imperatori tanquam capiti in signum supremæ Superioritatis & Majestatis sunt reservata: (2) intelligenda

da est data Regula respectivè, secundùm quid, & qvodammodo qvo-
ad concessa in privilegiis; non verò simpliciter & absolutè qvoad ea,
qvæ in juribus concessis non continentur. (3) in rebus & personis
provinciæ concessæ & propriae; non verò alienæ. (4) qvoad Jurisdi-
ctionem ordinariam & omnimodam; non verò absolutam & supra le-
ges civiles constitutam potestatem. (5) secundùm similitudinem Juris,
non secundùm plenitudinem potestatis.

§. 50. Ille Effectus est, qvod Civitates Imperiales, aliiq;
territoriorum Domini vigore juris Superioritatis in omnia bona,
Landsassios, subditos, & cives in territoriis suis degentes UNIVER-
SALEM HABEANT JURISDICTIONEM.

§. 51. Ad Superioritatem territorialem pertinet POTESTAS
ECCLESIASTICA circa Religionem instituendam & curandam die
Bestellung der Religionen/ Kirchen und Schulen. Hinc Civitates
Imperiales publicum habent Religionis exercitium, ita ut vel Ca-
tholicam, vel Augustanam Religionem seqvi possint. Imprimis qvia
ad Civitates Imperiales pax Religiosa æqvè ac ad alios Status Impe-
rii spectat. R. J. de A. 1555. §. nach dem aber in vielen. Instrum.
pac. noviss. art. 5. n. 11.

§. 52. Et qvanquam jus Canonicum Magistratui Politico in
causis Religionem & fidem concernentibus omnem potestatem adi-
mere voluerit, c. 1. dist. 18. c. 11. dist. 96. c. 7. c. 10. X. de Constit. c. 17. dist.
28. c. 23. c. 43. c. 51. X. de Elect. curam tamen Religionis & cultūs di-
vini externam de jure (non solùm Civili, sed etiam) Divino Magi-
stratibus secularibus incumbere, ipsa docet SS. Scriptura. Deut. c.
17. v. 18. 19. Esa. c. 49. v. 23. Acto. c. 15. v. 2. c. 20. v. 24. caus. 23. q. 5. c.
16. dist. 96. Eò spectat exemplum Davidis, 2. Chron. c. 14. v. 1. 2. 3. 4.
cap. 16. v. 11. seqq. Salomonis, 1. Reg. c. 2. v. 26. seq. Asla, 2. Chron. c. 14.
v. 2. 3. 4. 5. 6. & per tot. cap. 15. Josaphati, 2. Chron. c. 17. v. 6. 7. 8. 9. His-
kia & Josia. 2. Chron. c. 29. 30. 31. 34. 35.

§. 53. Hinc piè Imperatores dixerunt, se non minorem cu-
ram Ecclesiar, qvàm vitæ, habere, Nov. 3. in fin. subditos de Religio-
ne commonefecerunt, l. 3. pr. C. desum. Trin. leges tulerunt de re-
bus ad Ecclesiam pertinentibus, Nov. 7. 46. 67. & 120. de locis sacris
& eorum privilegiis, Nov. 9. & 11. t. t. C. de SS. Eccles. de personis

DE CIVITATIBUS IMPERIALIBUS

ecclesiasticis, t. t. C. de Episc. & Cler. Nov. 3. 5. 56. 57. 79. de ceremoniis, t. t. C. ne sanct. baptism. iter. t. t. C. de stat. & imag. Nov. 58. 59. de diebus festis, l. 7. & 11. C. de fer. de ipsâ fidei doctrinâ. t. t. C. de sum. Trin.

§. 54. Licet itaqve Magistratui Politico Imperium ecclesiasticum *internum*, qvod in curâ animarum doctrinali & administratione, i. e. prædicatione Evangelii, potestate ligandi & absolvendi, ut & Sacramentorum administratione ac dispensatione consistit, sit interdictum, Joh. cap. ult. v. 17. Matth. c. 16. v. 19. & c. 18. v. 18. 2. Sam. c. 6. v. 6. 7. & 2. Chron. c. 26. v. 16. seqq. attamen ei competit Imperium ecclesiasticum *externum*, qvod consistit in curâ Religionis tutoriâ & nutriciâ, Esa. c. 49. v. 23. h.e. in curâ Verbi Divini ministros vocandi, instituendi, suspendendi, removendi, restituendi, convocandi, Ecclesiastis visitandi, Consistoria constituendi, Templa, Scholas, Xenodochia, Oratoriâ, Bibliothecas extruendi & curandi, dies festos & pœnitentiales indicendi, aliisqve actibus juri Episcopali connexis, qvos vi Pacis Religiosæ (sicuti cæteri Imperii Status) exercere possunt. R. 21. zu Auspurg de A. 1555. §. und damit solcher Fried.

§. 55. Civitatibus Imperialibus licet habere CONVENTUS Städte-Täge absq; veniae impetratiōne, qvoties necessitas id expostulat: Capitulat. Leopoldi I art. 6. etiamsi regulariter conventicula subditorum prohibita sint. l. 3. ff. de colleg. illic. l. 1. ff. qvod cuiusq; univers. nom. Conventus tales sunt vel *Universales*, qvando omnes Civitates Imperiales ex omnibus circulis simul; vel *Particulares*, cùm qvotundam vel unius tantum circuli Civitates Imperiales conveniunt.

§. 56. Jus autem Civitates Imperiales ad conventus convocandi, qvatuor hodiè concessum est civitatibus: Argentorato nimirum, Norinbergæ, Francofurto, & Ulma. Ideoqve, vocantur conscribentes Ausschreibende Städte/ qvia cæteras Imperii civitates liberas zu den Städte-Tägen conscribunt & convocant, ac de rebus causisqve communib; & ad totum Civitatum Imperialium collegium spectantibus deliberant.

§. 57. Civitates Imperiales habent Jus ARCHIVI. Archivum autem est receptaculum publicum, in qvô scripturæ, monumenta, acta, & libri Principis aut Civitatis recondi & custodiri solent. l. 18.

§. 10.

§. 10. ff. de mun. & honor. Nov. 15. c. 5. Dicitur etiam Grammatophylacium, Cancellaria Canzeley.

§. 58. Archivum Civitatum Imperialium est vel Generale & commune, in quo omnia Civitatum Imperialium acta in Comitiis & aliis earundem conventibus conscripta reponuntur & asservantur, uti nomine Svevicarum Civitatum Ulma, & Rhenensium Spira: vel Speciale & proprium, quod quæque civitas per se habet, & in quo unicuiusque reipublicæ documenta, annales, historiæ, statuta, privilegia, matriculæ, protocolla, libri censuales, feudales, consuetudinum receptarum, tributorum, decimarum, reddituum, finium, territorii, Senatum &c. recondita ad futuram probationem servantur. l. 10. auth. ad hec. C. de fide Instrum. l. 4. ff. eod. l. 1. ff. de alb. scrib. Nov. 49. c. 2. caus. 30. q. 1. c. 1. §. invenimus.

§. 59. Civitates Imperiales inter se & cum aliis possunt pro pace suâ rerumque suarum defensione & statûs liberi conservatione INIRE FOEDERA: quamvis ordinariè subditorum colligationes tanquam conspirationes prohibitæ sint. t. t. C. de seditionis. t. t. ff. de colleg. illic. l. 15. C. de Episc. & Cler. A. B. tit. 15. capitulat. Ferdinan. III. art. 7 Ferdinan. IV. art. 6. & 7. Leopoldi I. art. 7. & 10. Fœdera autem sunt obligationes mutuae inter diversas Respublicas, ad auxilia certis conventionibus invicem ferenda, initæ.

§. 60. Licitæ sunt fœdera etiam jure Civili, l. 5. §. 1. ff. de pact. l. 7. ff. de captiv. & postlim. jure Naturali, arg. l. 3. ff. de j. & j. l. 45. §. 1. ff. ad L. Aquil. jure Gentium, arg. §. 2. Inst. de j. N. G. & C. ibi, usu exigente. jure Divino, Gen. c. 14. v. 13. Jos. c. 9. v. 15. jure Consuetudinario. Sic A. 1254. 1325. 1335. 1365. Civitates aliquot Imperiales fœdus contraxerunt, & sumtibus inter se communibus pedites & eqvites conduxerunt, ad purganda latrocinia viasq; salvas habendas, idq; propterea, ne Negotiationes (qvibus civitates crescunt) ob itinera infestata sufflaminarentur. Huc quoque facit fœdus Sveicum der Schwabische Bund. R. j. de A. 1500. & de A. 1529. §. und als im Abschied.

§. 61. Civitates Imperiales, si quæ minus valent, in aliquo jus POTENTIORIS PROTECTIONEM se possunt concedere. Rümelin. tot. Dissert. 5, P. 2. ad A. B. item arg. c. 8. X. de privileg. l. 3. ff. de j. &

DE CIVITATIBUS IMPERIALIBUS

J. l. 45. §. 4. ff. ad L. Aquil. l. 3. §. fin. ff. de re milit. qvorum textuum argumento probatur, Status liberos Superiorem recognoscentes defensionis causâ Superioribus & Potentioribus omnino se posse submittere, & nihilominus stante illâ submissione salvam existere Jurisdictionem ordinariam: qvod ipsum etiam communis usus & observantia comprobat.

§. 62. Sic Mülhusa & Northusa Duces Electores Saxoniz, Esslinga & Reuthlinga Ducem Würtenbergensem, Heilbronna & Wormatia Electores Palatinos Protectores longô tempore habuerunt: qvamvis jure comuni vetitum sit Potentiorum patrocinium implorare, & vice versa illud præstare, t. t. C. ut nem. ad suum patrocin. Capitulat. Ferdinand. IV. art. 6. & Leopoldi I. art. 8. § 9. siqvidem territorii Domino incumbit Protectio universalis, & onus defendendi subditos. Hinc Aurea Bulla tit. 15. & 16. item R. A. zu Speir. de A. 1529. §. 10. disposuit, daß keiner des andern Unterthanen und Verwandten des Glaubens und anderer Ursachen halben in sonderen Schutz und Schirm wider ihre Obrigkeit nehmen solle.

§. 63. Protectio talis impropriè etiam dicitur Fœdus clientelare: id qvod est inter Principem vel eum qui jura Principis habet, & eos, qui sunt sub ejus defensione, diese begeben sich unter eines Mächtigeren Schutz und Schirm/ jener hingegen soll sie bey ihren alten Herkommen/ Freyheiten/ Rechten und Gerechtigkeiten schützen/ schirmen und handhaben. Hinc Protector vocatur Patronus ein Schutz und Schirm-Herr; Clientes autem Schirm-Genossen/Schutzverwandte; Protectoria sive literæ protectionis Schirm-Briefe..

§. 64. Attamen ejusmodi jus protectionis Patrono extra-neo nullam in clientes tribuit Jurisdictionem, nec collectarum à clientibus exactionem, nec potestatem in clientum territorio qviam attentandi circa Religionem.

§. 65. Vigore fœderis clientelaris tenentur Patroni requisiiti in magno periculo clientes defendere, non tamen propriis, sed clientum sumptibus: etiamsi clientes in protectionis indicium honorarii loco annuam pensionem Schutz- und Schirm-Geld Patrono solvere consvererint. c. 8. X. de privileg.

§. 66. Civitates Imperiales habent JURA FISCI. Hodie

diē *Fiscus* ærarium publicum significat, in quo reconditi sunt thesauri publici. Olim tamen *fiscus* ab ærario distinctus erat: Ille enim Principis Cammerguth vocabatur, atque privatæ Principis utilitati inserviebat; hoc verò Populi Landguth nuncupabatur, publicæque Populi utilitatis gratiâ constituebatur. l. 2. §. 2. ff. ne quid in loc. publ.

§. 67. *Ærarium* est vel *Sanctum der Gottes-* oder *Kirchen-*
Kasten / 1. Reg. c. 7. v. 51. 2. Reg. c. 14. v. 14. Marc. c. 12. v. 41. vel *Civile*
Kent-Cammer: & consistit non tantum in pecuniâ numeratâ, sed
etiam in iis, quæ pecuniæ nomine veniunt, & pecuniâ æstimari pos-
sunt, l. 178. pr. l. 222. ff. de V. S. ut sunt agri, prata, sylvæ, nemora,
piscinæ, saltus, saliceta, fruteta, horti, pascua, & omnes Possessio-
nes, ex qvibus fructus in ærarium colligi possunt.

§. 68. Acquiritur enim Fisco per agriculturam, tanquam
modum acqvirendi privilegium, l. 2. l. 3. C. de pasc. publ. t. t. C. de
agric. & censit. per curam pecuariam, agros vectigales, t. t. ff. si ager
vectig. l. 8. C. de omni agr. desert. per tributa agraria, i. e. agris publicis
pro pastu imposta, Weid- Trifft-Geld / Grund- und Boden- Zins/
per pensiones è solo, foro, domibus braxatoriis, balneis, structuris
& ædificiis publicis, l. 2. §. 17. ff. ne quid in loc. publ. Boden- Krahm-
Gewölb- Laden- Zins/ Stand- Geld / Marek- Geld / Zins von Kauff-
und Gewand- Häusern / Fleisch- und Brod- Bäncken / Jahrküchen/ etc.
per proventus metallicos. l. 17. §. 1. ff. de V. S. t t. C. de metallar. t. t., C. de
vectigal. l. 9. §. 2. seqq. l. 13. §. 5. seqq. ff. de usufruct.

§. 69. Acquiritur etiam Fisco per Delationem (a) ex causa
Intestati, si quis sine hærede deceaserit. Anteà verò, qvām bona
hæreditaria vacantia die Erblosen Güther sibi applicet fiscus, per
quisitio præcedat Proclamate affixō, utrum bona planè sint vacan-
tia, an verò quis profiliat, qui se defuncti hæredem jure profiteatur.
l. 5. C. de bon. vacant. l. 6. C. de remiss. pign.

§. 70. (b) Ex causa Testamenti, si fiscus hæres sit institutus,
vel si hæres institutus hæreditatem quidem capiat, sed retinere eam
nequeat, l. un. C. quæ sint Regal. l. 2. l. 5. §. 2. ff. de his, quæ ut indign.
auf. vel ab initio sit incapax. l. 12. ff. eod. l. 3. ff. de his, quæ pro non-
script.

DE CIVITATIBUS IMPERIALIBUS

publicam indicuntur, gerim. Reichs-Steuer / Reichs-Hülffe / des Heil. Reichs Anlagen / qvas Principes olim & Status Imperii ex Camerâ & redditibus suis præstare debebant, R. J. de A. 1542. §. und nachdem der Churfürsten, idque qvia subditi qvotannis tributa pendunt Magistratui; sed postea indultum, ut (in subsidium) subditos suos collectare possint. R. J. de A. 1544. §. und dieweil nun diese Hülffe. Et ab ejusmodi collectis nec Privilegiati excusantur. R. J. de A. 1555. §. und nehmlich sollen alle. R. J. de A. 1582. §. und nach dem diese. Ratio, qvia collectæ Imperiales indicuntur (a) si id urgeat necessitas resistendi Christiani nominis hostibus, & vocantur Türckensteuer; (b) Si Camerale judicium reformatione indigeat; Capitulat. Leopoldi I. art. 3. (c) Si Cæsar expeditionem Romanam den Römerzug suscipiat: qui tamen sumtus hodiè rectius in alios necessarios Imperii usus impendi solent.

§. 79. Imperialis collecta duplex est: vel *Ordinaria*, qvæ certam & uniformem habet præstationem, v. g. Der Anschlag des Römerzugs/ darinnen ein ieder Stand eine gewisse Anzahl zu Ross und Fuß zu halten verpflichtet/ item was zu Unterhaltung des Cammer-Gerichts erforderl wird; vel *Extraordinaria*, qvæ ad quantitatem expeditionis Romanæ computatur; & vel simplex est, vel duplicata, vel pro dimidiō tantum solvitur, einfacher/ dupler/ halber Anschlag des Römerzugs: & præstatur vel in pecuniâ, vel in milite.

§. 80. Hodiè duplex est collectandi modus: alter der gesmeine Pfennig/ qvando collecta omnibus Imperii subditis, nullis exceptis, imponitur; alter nach dem Anschlag der Matricul, so und so viel. Römer-Monat/ juxta taxam expeditionis Romanæ. Atque de his in Comitiis Imperii, vel in conventibus Circularibus auf den Reichs- und Kreiß- Tägert deliberatio fieri solet.

§. 81. *Provinciales* & *Speciales* collectæ sunt, qvæ ad certas tantum provincias referuntur, & communiter ab Electoribus, Principibus, Comitibus & Baronibus indici solent. Landsteuer. Dividuntur itidem in *Ordinarias*, qvæ singulis annis recurrent, ut in provincia Saxonica die ordentliche Steuer auff Lætare und Bartholomæi; & *Extraordinarias*, qvæ extra ordinem imponuntur,
Land-

Landbeet / Contribution / Current-Steuer / Quatember / Vestungs-
Bau / Cammer-hülfe. u. d. g.

§. 82. Fisco acquiritur (3.) per exactionem Vectigalium. Zoll.
Hoc alias etiam vocatur Telonium, c. 23. caus. 24. q. 3. estq; pecunia
vel portus seu vecturæ, vel venditionis, vel circumvectionis nomine
exacta. Differunt vectigalia à tributis: quia ut plurimum ratione
soli & pro immobilibus possessores tributa pendunt, Guther-Zins/
Erb-Zins/Boden-Zins von liegenden Gründen; vectigalia verò ne-
gotiantes tantum pro mobilibus von fahrender Haab: l. 5. C. de vecti-
gal. l. 2. §. 16. ff. de hered. & aet. vend. & quidem propter usum viæ
publicæ, tanquam justam causam. arg. Nov. 161. præfat. Pro hoc ve-
ctigalium commodò territorii Dominus vicissim hoc oneris habet,
ut teneatur secura præstare itinera, vias publicas complanare & re-
ficere: & si mercator, qui vectigal solvit, in territorio rapinam,
passus fuerit, aut damnum refundere, aut latronem exhibere.

§. 83. Vectigal itaque est onus Reale, quod pro mercibus fi-
sco in itinere penditur; l. 5. 6. 8. C. de vectigal. & commiss. l. 21. pr. ff. de
donat. inter viv. item pro eqvis, curribus &c. l. 60. §. pen. ff. locat. l.
17. §. 1. ff. de V. S. c. un. quæsint Regal. Exosa tamen & prohibita sunt
(regulariter) vectigalia, adeò, ut nec Imperator sine consensu Ele-
ctorum vectigalia nova instituere, vel aliis concedere, vel antiqua
augere possit. l. 1. 2. 3. C. nov. vectig. instit. non poss. Capitulat. Ferdinan.
III. art. 20. Ferdinan. IV. art. 19. Leopoldi I. art. 21. Ratio est, quia
actus commeandi per vias publicas est liberæ & publicæ facultatis.
arg. l. 14. §. fin. ff. quemadmod. servit. amitt. l. 24. pr. ff. de damn. in-
fect. c. 4. de cens. in b. l. 2. ff. ne quid in loc. publ. l. un. ff. de via publ.

§. 84. Imprimis verò fideles ministri teloniis sunt præfi-
ciendi, severè castigatis iniquis, qui per immodicam avaritiam ul-
tra debitum exigunt. l. 5. C. de vectig. Nov. 161. præfat. l. un. de super-
exaction. & l. un. C. de superindict. Reperiuntur enim quidam, qui
non solum tributa, collectas & vectigalia pauperibus per nefas ex-
torquent, sed etiam veluti prædam in usum suum conferunt, aut
ad aucupandam Superiorum gratiam augendis student redditibus.
Quidam etiam pro collectione additamenta nimis grandia Alussäze
adjiciunt, vel vectigalia à Dominis redimunt, & tantum non in-

DE CIVITATIBUS IMPERIALIBUS

publicam avaritiam & fraudem transformant. Nov. 8. præfat. Capitulat. Ferdinand. III. art. 31. Ferdinand. IV. art. 29. Leopoldi I. art. 29. Hinc pleriq; ferè ministri, qui rei pecuniariæ admoventur, qvamvis initio exsucci sint, (ad instar vaccarum, qvas vidit Pharao macie confectas) brevi tamen impingvantur.

§. 85. Ad vectigalia pertinent *Pedagia* Weg-Geld / *Portoria* Fehr-Geld / *Pontivegia* Brückenz und Pflaster-Geld / qvæ ad pontium tam lapideorum, qvam pensilium, novarum item viarum platearumvè (publicæ utilitatis & necessitatis ratione) extructionem & refactionem ex ordinariis proventibus jure penduntur. Immunes autem à vectigalibus sunt res Ecclesiarum ; l. 5. § auth. cassa. C. de SS. Eccles. aliæq; piæ cause; arg. l. 32. C. de Episc. & Cler. res Clericorum ; l. 2. § auth. item nulla. C. eod. c. 4. de cens. in 6. suppellex Studio-forum ; auth. habita. C. nefil. pro patr. & ibidem Dd. res qvæ proprii usus cauſâ vehuntur. l. 4. §. 1. l. 16. §. 9. ff. de publican.

§. 86. Fisco acquiritur (4) per exactionem *Gabellarum* & *Accisiarum*. *Gabella* dicitur à germ. *Gabe* / geben. Vocatur etiam *Accisia*, Gallicè *Affise* : vel ab assidendo, qvia vectigalium exactores suis assident teloniis ; vel quasi accisum, weil es gleichsam von dem erkaufften Guth geschnitten wird. Vocatur etiam *Dacia*, item *Imposta*, *Impost* / *Auslagen* / item *Licentia* *Licenten* / *Aetlesia* *Uml-Geld* quasi *Ohm-Geld*/ weil es auf die Ohmen oder Ahmer Wein anfänglich gelegt worden. de quibus vid. Capitulat. Ferdinand. IV. art. 20. & Leopoldi I. art. 22.

§. 87. Sunt itaq; Gabellæ sive Daciæ propriè illæ vectigalium species, qvæ in civitatibus & pagis pro esculentis, potulentis, aliisq; rebus ad vitæ sustentationem necessariis & mercibus distractis solvuntur, v. g. Accisia de cerevisia, carne, vino, Bier-Steuer / Fleisch-Steuer / Uml-Geld / Zapfen-Zins / Kannen-Geld / &c. Sed cum accisia impositio odiosa sit in jure communi, l. 5. C. de vectig. & ibi Dd. utpotè qvâ pauperes æq; ve, imò plus gravantur qvam divites, l. 1. C. de epoch. publ. l. 2 C. de immunitat. nem. concedend. Nov. 8. ideoq; ve parcè accisia exigenda, & exacta in Reipublicæ utilitatem, non verò privatum commodum convertenda est. Matth. 6. 22. v. 19. seqq. arg. l. 40. pr. ff. de conduct. indeb.

§. 88.

§. 88. Fisco acquiritur (5) per Detractionem Abzug / Nachsteur/ Abzugs-Geld/Ab-oder Nach-Schoß. Vocatur etiam Gabella detractionis, & exigi solet partim à civibus aliò migrantibus ob domicili mutationem wann sich iemand an andere Orte begiebet/ partim ex peregrinorum hæreditatibus wann einer seine Erbschafft an andere Orte führet. Originem duxit à vicesimâ illâ parte hæreditatum, qvæ postmodum (tanquam odiosa exactio) sublata; l. 3. C. de Edict. D. Hadrian. toll. tamen comprobata per R. J. de A. 1555. §. wo aber/ ibi, gegen zähmlichen Abtrag der Leibeigenschaft und Nach-Steur. Hinc jus Detractionis in Norinbergensi, Augustana, Ravenspurgensi, aliisque multis Rebuspublicis introductum, & secundum cujusvis loci consuetudinem circa Qvale & Quantum judicandum est. Const. Elect. Sax. 38. P. 3. Non autem debetur hæc portio, nisi deducto ære alieno: ne hæres vel alius ultra id, qvod ad eum pervenit, gravetur. l. 165. ff. de V. S.

§. 89. Civitates Imperiales habent Jus MONETANDI sive eudendi monetam die Münz-Gerechtigkeit. Idque vel ex speciali Imperatoris concessione, vel antiquissima consuetudine & præscriptione. arg. c.un. qvæ sint Regal. l. 2. C. de fals. monet. l. 1. C. de vet. numismat. R. A. zu Speir de A. 1570. §. 132. ibi, daß die Münz-Gerechtigkeit keine Mercanz, sondern ein Kaiserlich Regal, so die Münz-Stände aus Kaiserl. Majestät sonderem Vertrauen. &c.

§. 90. Status tamen monetales non debent hoc jus aliis vendere, locare, cedere vel oppignorare die Stämpffel verleihen oder verkauffen. R. J. de A. 1570. §. Achten auch. Capitulat. Ferdinand. IV. art. 35. & Leopoldi I. art. 34. Ratio, qvia multa inde oriuntur incomoda. Sic (juxta hodiernam, proh dolor! experientiam) ex monetâ aurô & argentô præstanti undique contractâ suffusis additamentis improba conficitur: boni nummi subtrahuntur, circum circa raduntur, & unâ cum veterum Principum memoriâ & effigiebus abolentur. Tandem hoc evenit, ut in monetâ sit pagamentum & scoria, non argentum. At monetarum adulteratores alias ignis supplicio sunt subjiciendi l. 2. C. de fals. monet. P. H. O. art. III.

DE CIVITATIBUS IMPERIALIBUS

§. 91. Civitates Imperiales habent Jus CONDUCENDI die gleiche Gerechtigkeit / das Geleit auff freyer Käiserl. Heer- und Landstrassen æqvè ac reliqui Status Imperii. R. A. zu Augspurg de A. 1548. §. 20. Vocant autem das Vergleiten durch die Städte und dero Marckung / weil sie die hindurch begehrende Abgesandten / Beselchhaber / Kauffleute / vermittelst genugsamen Geleits allenthalben vergleiten und durchziehen lassen. Jus hoc ipse territorii Dominus in omnibus territorii sui locis & viis tam privatis quam publicis exercet. d. R. J. §. 10.

§. 92. Modus autem hoc jus exercendi fit ita, ut viarum curam habeat, easdem à provinciarum grassatoribus purget. l. 13. ff. de offic. præsid. l. 2. §. 4. C. de offic. præfect. Prætor. Afric. Reipublicæ enim maximè interest ea loca, per quæ vulgo iter fit, securitatem obtinere. l. 1. §. 1. & 2. ff. de his qui effud. t. t. ff. de Flumin. Hunc in finem aliquantur Stipendiarii Einspänner / Aufreuter / Gleitsbereuter / die das Gleit bereiten und zuschicken: ac præstatur ejusmodi conductus vel literis mit Gleits-Zetteln / Gleits-Briefen / vel adjunctis militibus & eqvitibus Personlich Gleit / accepto gvidagiō Gleitgeld / ex cuiusvis loci consuetudine.

§. 93. Civitates Imperiales habent Jus FORTALITII & BELLINGERANDI. Ordinibus namque Imperii ex antiquissimâ libertatis prætensione concessum est armandias sive armamentaria habere Beughäuser anzurichten / arma imponere die Unterthanen bewehrt zu machen / lustrare Mustern / per Campidoctorem in tractandis armis exercere in Wehr und Waffen zu üben / civitates & castella munire Fortificiren / Vestungen zu bauen / Schlösser mit Pastoren zu verwahren / milites præsidiarios arcibus imponere Besatzungen einzulegen / excubias instituere Wache verordnen / item milites conscribere Werben / & belligerare sive bellum movere.

§. 94. Modò omnia illa fiant defensionis causâ, & juxta Constitutiones Imperii, quæ expressè volunt, ut conscriptio militum fiat Cæsaris consensu, qui judicare potest de causâ gravi, arg. l. 13. §. 3. ff. de Uſufruct. & præscitu Ducis circularis, daß die Werbung geschehe mit Vorwissen des Kreiß-Obristen. R. A. de A. 1564. §. demnach so. Si vero sine Cæsaris consensu & justâ causâ milites

tes colligerentur & bellum moveretur, tunc in Aula Cæsarea vel Camera imperiali Mandata avocatoria gemeine Absforderungen decernuntur, & per Fecialem durch den Kaiserlichen Herolden vel Nunciū Cameralem Ducibus & militibus insinuantur, aut affixionibus Decretorum imperialium publicis intimantur.

§. 95. Civitates Imperiales in ditionibus & districtibus suis (jure Territorii) habent Jus VENANDI die Jagt-Gerechtigkeit & JURISDICTIONEM FORESTALEM das Forst-Recht/ Jus PISCANDI Fischea ren/ l. 2. ff. de flumin. & AUCUPIUM Weidwerck exercendi. l. 9. §. 5. l. 62. pr. ff. de Usufruct. Siqvidem naturalis ratio & jus ipsum dictitant, ut, qvi Territorium & Jurisdictionem omnimodam in eō habet, is quoque venandi facultatem habeat. arg. §. 12. v. planè. Inst. de R. D. l. 3. ff. de A. R. D. Venatio autem est vel Major, alta sive superior, hohe Wildbann/hohe Jagt über schwärz Wildpret/als Schweine/Bären; Rothwildpret/ als Hirsche / Rehe; vel Minor sive inferior, kleine oder Nieder-Jagt/ als Füchse / Hasen / Hühner/ Vogel.

§. 96. Differt autem jus Foresti à jure Venationis. *Forestum* Forst significat nemus latum sine clausurâ einen grossen Wald der nicht beschlossen ist/ jus foresti Wald-oder Forst-Recht/ Forstliche Gerechtigkeit/ consistit in curâ sylvarum & nemorum, ob quam aluntur Forst-Knechte/ Förster/ Forst-Meister/ & sanciuntur Wald-Holz- und Forst-Ordnungen. *Venatorium* verò seu ferinum bannum die Wildbann oder Jagt-Gerechtigkeit ipsum jus venandi & venationis actum concernit, & vocatur das Recht/ Wild zu jagen/ fällen und würgen.

§. 97. Civitatibus Imperialibus competit Jus MAGISTRATUS tūm CONSTITUENDI tūm REMOVENDI, die Gerichte und Aempter des gemeinen Stadt-Regiments zu besetzen und zu entsetzen. Qvia difficile est totum Populum in unum convenire; §. 5. Inst. de J. N. G. & C. & sine Magistratu nulla stare potest Respublica. Aristot. lib. 1. Polit. c. 3. Olim civitates Imperatoris nomine per Ecclesiasticos in ecclesiasticis, & per Comites ac Missos in politicis gubernatæ; sed postquam Civitates Imperiales se ab iisdem liberarunt, ipsæ certas sibi personas elegerunt in Magistratum, & liberum regimen constituerunt.

§. 98.

DE CIVITATIBUS IMPERIALIBUS

§. 98. Eligendi autem sunt ad Magistratus munera viri pii, veraces, prudentes, strenui, justitiam & patriam amantes, temperantes, clementes, modesti, candidi & ingenui, inviti magis quam ambientes. *Dent. c. 1. v. 13. seqq. Dd. ad Tit. ff. & C. de Ambitu.* Et licet multæ Civitates Imperiales à Patriciis & Nobilibus gubernentur, quia plus quam plebeji patriam amare creduntur, non tamen humili loco nati à Magistratu omnino sunt arcendi, sed eorum, quoque virtus consideranda.

§. 99. Civitatibus Imperialibus jurant non tantum Magistratus & Administratores Reipublicæ wann sie den Amts-Eyd leisten, verum etiam cives HOMAGIUM PRÆSTARE tenentur daß die Bürgerschafft die Erb- und Huldigungs-Pflicht ablege. Illud juramentum *Assecurationis* vocant; hoc autem *Recognitionis* Superioris. Qvod recte distinguitur ab homagio *Obsequii* dem Bürger-Eyd, quod novelli cives debitam obedientiam & morem se gesturos Senatui sub fidei religione pollicentur, daß sie der Stadt wollen hold / treu und gewärtig seyn. Et quamvis cives inter se sint pares; tamen postquam alicui ordini Magistratus potestas est collata, & plenaria facultas administrandi, juraque dicendi concessa, cessat paritas, & Magistratus electus est caput civitatis, cui cives tanquam membra parere tenentur.

§. 100. Civitatibus Imperialibus licitum est in suis territoriis CONCEDERE & PROMULGARE STATUTA, & CONTRARIA ABROGARE. Idque vigore Superioritatis, à quam dependet Jurisdiction, ad quam jus condendi statuta refertur. Statuta tamen illa legibus divinis & publicis non sint contraria, nec derogent juri territoriali. Quia lex inferioris legem superioris tollere nequit. *c. 16. X. de majorit. & obed. Clem. 1. de Elect.*

§. 101. Civitates Imperiales habent Jus MITTENDI LEGATOS Abgesandten / Gesandten / Botschafften abzuschicken ad Aulam Cæsaream, ad Comitia, ad conventus circulares & provinciales: ferre etiam dixerim ad Exteros, quatenus scil. hoc jus dependet à iure Territoriali. Et licet inferior ad Superiorem propriè non dicatur Legatum mittere; attamen consuetudine receptum est, ut & huiuscentur Legati, indeque tam bona eorundem, quam ipsi in persona

sonâ ab omni violatione & injuriâ muniti esse debeant. l. 8. ff. de R. D. 2. Sam. cap. 10. v. 3. 4. l. ult. ff. de Legation. l. 7. ff. ad L. Jul. de vi publ. Ut autem fides habeatur Legatis, proponant Mandata Principium sive literas credentiales l. 5. C. de jur. fisc. l. 1. C. de mandat. Princ. l. 5. §. 1. ff. de Legation. sigillô Civitatis Imperialis propriô corroboratas.

§. 102. Civitatibus Imperialibus Jus SIGILLORUM competit: quâlibet autem earum duo habere debet sigilla, alterum *Majus*, daß soll dem Reich besonders angehören/und heisset Secretum sigillum, weil man dasjenige darmit versiegelt / daß heimlich wegen des Reichs zu thun ist; alterum *Minus*, daß soll der Stadt Zeichen haben/und damit soll man der Stadt Sachen versiegeln. Et qvemadmodum cera rubra olim erat Imperatorum, Regum, & Magnatum; ita viridi cerâ Civitates Imperiales antehac plerâq; utebantur in sigillando. Usu tamen aut ex Concessione obtinet, ut qvâdam etiam cerâ rubrâ sigillent.

§. 103. Civitates Imperiales potestatem habent concedendi Jus CIVITATIS, h. e. recipiendi cives & incolas, daß Bürger-Recht zu geben/Bürger und Einwohner auff. und anzunehmen. Civium autem alius est *Originarius*, qui originem traxit ex illa civitate, cuius est civis, vel qui ex patre vel aavo cive natus est; l. 1. 6. 22. ff. ad municipal. alius *Assumptus* sive advena & peregrinus civis, qui aliunde adveniens cooptatus & receptus est. l. 27. 29. 34. 35. ff. eod. Sic etiam alius est *Plenus* & *verus* civis, qui pleno gaudet jure civitatis des grossen Bürger-Rechts; alius *Non-plenus*, qui alibi habitat, nec omnibus civitatis privilegiis utitur.

§. 104. Adde qvòd alius Civis sit *Nobilis*, qui ex Nobiliū & patriciorum genere natus est, uti Patricii die Geschlechter/ Städts Gunckern/ qui in Civitatibus insignioribus eminentem dignitatem & excellentiæ gradum obtinent; alius *Plebejus* Gemeiner Bürger/ Pfalz-Bürger/Einwohner. Dantur etiam cives *Honorarii*, quibus tantum honoris gratiâ jus civitatum oblatum & datum est. An verò concessum est Civitatibus Imperialibus jus inter subditos suos JUDÆOS RECIPIENDI? Affirmatur qvidem, sed sub solenni illâ distinctione, ut haud facile recipiantur, recepti verò temerè non expellantur.

DE CIVITATIBUS IMPERIALIBUS

§. 105. Nec denegatum est Civitatibus Imperialibus Jus ASYLORUM, in quibus homines ab externâ vi & carcere defenduntur. Asyla autem sunt vel *Sacrorum Kirchen-Freyheiten*, ut St. Ulrich in Augspurg; vel *Profanorum locorum*, v. g. Oberberckheim / Neutlingen / &c. huc refer *Num. 35. v. 6. & seqq. l. 2. l. 5. C. de his, qui ad Eccles. config.* Ex iis ante causæ cognitionem delinqvens vel debitor extrahinon debet. arg. §. 2. *Inst. de his, qui sui vel alien. jur.*

§. 106. Competit quoque Civitatibus Imperialibus Jus AGGRATIANDI, vi cuius pœnas capitales [in casibus jure divinō non prohibitis] vel penitus remittere, vel mitigare possunt. l. 4. ff. *de pœn. & ibi Dd.* Et haec sunt Jura, [si non omnia, tamen Principaliora] quibus gaudent Civitates Imperiales; communia enim jura, quæ & Municipalibus simùl competunt, ex materia de Municipiis facile colligi posunt.

§. 107. Affinia sunt (a) *Civitates Municipales Land-Fürsten-Erb-Herren-Städte*; quæ Statibus Imperii parent, ac Imperatori & Imperio mediatè subsunt. (b) *Suburbium Vor-Stadt*; quasi *d. vor der Stadt*; ante urbem situm, quod materialiter consideratum est appendix urbis, l. 2. ff. *de V. S. sed formaliter & quoad Jus civitatis Urbis appellationem recipit. arg. l. 239. §. 3. ff. de V. S.* (c) *Castrum*, quod est arx munita sive fortalitium. Unde *Castellum eine Festung*; l. 2. §. 14. C. *de offic. præfect. prætor. Afric.* l. 2. C. *de fund. limitroph.* (d) *Burgus*, qui est nomen universitatis, l. pen. C. *de fund. rei priv.* (e) *Burgum eine Burg*; quod interdum solam Arcem munitam sive propugnaculum designat, uti Lipsiae die Pleissenburg; interdum simùl oppidum muris cinctum portisqye clausum unà cum arce designare solet, v. g. Straßburg / Regensburg / Augspurg / Nauenspurg / Magdeburg. Inde denominationem habent Burgenses Burgmänner; qui idem sunt, quod apud nos Cives, Bürger. A. B. ut. 8. Hinc *Burgfried* / *Burgföhde* / *Burglehen* / *Burggraf*. (f) *Arx*, quæ tutissima pars urbis ab arcendo dicitur; *Schloß à schließen*; weil ein Schloß enge zusammen gezogen / und mit Mauren / Wällen und Gräben geschlossen ist.

§. 108. Contraria sunt mutationes graves, aut planè eversiones Civitatum Imperialium. Quemadmodum enim singulis homini-

minibus sunt ætates: sic omni Populo, Imperio, Civitati sunt natales, incrementorum gradus, vigor, decrementum, fatalis meta & vanitas: Eccles. cap. 1. v. 2. nec Roma nec Constantinopolis æterna.

§. 109. Causa non est ab astris petenda, qvia astra non necessitant, & astrologicas superstitiones jura tam divina, quam humana improbant, Levit. c. 19. v. 31. l. 2. § 5. C. de malef. & mathemat. c. 2. caus. 26. q. 5. sed ab impietate Populi, ob quam ruit Jerusalem, & concidit Juda: Esa. cap. 3. v. 8. & 9. ore impiorum subvertitur civitas; Proverb. c. 11. v. 11. quando peccata populi sunt completa. Genes. c. 6. v. 3. § 5.

§. 110. Eò spectant varia delicta, ut sunt (1.) Apostasia & Idololatria; Josue c. 24. v. 20. 2. Chronic. c. 28. v. 23. (2.) Blasphemia Dan. c. 5. v. 4. Exod. c. 20. v. 7. Nov. 77. c. 1. §. 1 & R. J. de A. 1512. tit. von Gotteslästerung. Ezech. c. 28. v. 2. (3.) Perjurium; Ezech. c. 17. v. 15. & 16. (4.) Injustitia; Syrac. c. 10. v. 8. (5.) Impunitas delictorum; Judic. c. 20. v. 12. seqq. (6.) Discordia intestina; Matth. c. 12. v. 25. Prodictiones & variæ factiones, (velut inter Israelitas & Iudeos, Judic. c. 20. v. 19. seqq.) ex quibus tandem bella civilia aut seditiones oriuntur; (7.) Temeraria Legum mutatio & abrogatio; (8.) Ordinis Ecclesiastici & Sacerdotum ambitio, quam secularium rerum peritos sese ostentant, contra t. t. X. ne Cler. vel monach. secular. negot. sese immisc. (9.) Magistratus regnandi libido, superbia, studium commodi privati damnosissimum, & saevitia. 2. Chron. c. 10. v. 12. 13. 14. & 1. Reg. c. 12. v. 10. & 16.

§. 111. Accedunt quandoque (10.) Luxuria; Ezech. c. 16. v. 49. (11.) Libidines; Gen. c. 19. (12.) Pauperum oppressio; Esa. c. 1. v. 23. Jerem. c. 5. v. 28. Amos. c. 2. v. 6. & 7. (13.) Immoderata collectarum exactio; arg. Proverb. c. 28. v. 15. (14.) Subditorum defectio; 2. Chron. c. 10. v. 16. seqq. (15.) Barbarorum aliorumque hostium Imperii irruptiones, direptiones, & desolationes; & tandem (16.) Privilegiorum amissio: idque; 1. ob non-usum; 2. abusum & excessum notabilem; 3. grave delictum; & 4. rebellionem contra Imperatorem.

Con-

QKTH 2028

§:(*) : §

Concludo nunc cum l.i.pr.C.de vet.jur.enucl.
& DEO O. M. à qvo non solùm mundi
totius elementa processerunt, & rerum
dispositio in orbem terrarum introducta est,
sed qvi etiam nostrum Romano-Germanicum
gubernat Imperium, GRATIAS IMMORTALES
agimus. Insimul tamen ad Ejusdem omni-
potens adjutorium ita animos erigimus no-
stros, ut (hôc cum primis tempore) neque
armis confidamus, neque nostris militibus,
neque bellorum Ducibus, vel nostro inge-
nio; sed omnem spem ad solam referamus
summæ providentiam Trinitatis, humillimè
orantes, ut Statum Reibuplicæ nostræ Ro-
mano-Germanicæ velit sustentare, &
bellis feliciter peractis pace
decorare!

F I N I S.

KD77

B. M. II, 102.
h. 22, 3.

DIS
CIV
IN
JU

Nobi

NOBILISSIM

FRIDR. C.
Phil. & J.

JOHANN-J.

LIT

